

SF afviser EF-pakkens elementer, fordi de efter SFs overbevisning er en glidebane henimod unionen.

På en række områder forlader EF princippet om, at alle lande skal være enige, for i stedet at gå over til flertalsafgørelser. Derved forringes Danmarks muligheder for at sige nej til harmoniseringsforslag.

Formålet er at åbne det indre marked, så varer, kapital og tjenesteydelser kan passere frit ud fra en tankegang om, at når en vare er godkendt i et medlemsland, er den også automatisk godkendt i de øvrige lande.

Derved vil Danmark ikke fremover have samme mulighed for at prioritere arbejdsmiljø, miljø og forbrugerbeskyttelse over konkurrencehensyn. I stedet vil Danmark opleve et voldsomt pres for forringede vilkår.

SF er imod at give EF-Parlamentet øget magt, fordi det uvægerlig vil medføre øgede krav fra EF-Parlamentet om yderligere magt, og fordi det betyder afgivelse af dansk selvbestemmelsesret.

SF er imod, at det udenrigspolitiske samarbejde traktatfæstes, fordi dette svækker dansk udenrigspolitisk selvstændighed. Derudover bliver andre lande i Europa udelukket og det nordiske samarbejde kørt ud på et sidespor.

SF støtter tanken om i stedet at gå i den modsatte retning på dette område ved at udvide kredsen af lande i et politisk samarbejde til også at omfatte Norge og neutrale lande.

SF afviser sammenbindingen af det politiske og det økonomiske samarbejde, som ligger i Europæisk Fælles Akt, og advarer imod at traktatfæste EF-topmøderne. EF-topmøderne er i forvejen et alvorligt demokratisk tilbageskridt, og en traktatfæstelse vil blot øge tendensen til at give disse møder en mere og mere fremskudt position i EFs beslutningssystem.

SF vil i markedsudvalgets underudvalg gøre sit yderste for at skabe sådanne procedurer i den danske beslutningsproces, at de værste følger af EF-pakkevedtagelsen kan undgås. Samtidig vil SF gennem forslag i tinget gøre sit yderste for at satse på øget nordisk samarbejde og større åbenhed og samarbejde med andre lande for også på den måde at gå aktivt ind i en proces, der kan modvirke udviklingen henimod unionen.

Et andet mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag. Dog finder mindretallet, at ratificeringen under alle omstændigheder bør afvente, at det på forsvarlig vis er sikret, at den parlamentariske kontrol og markedsudvalgets stilling ikke svækkes som følge af de nye regler i Europæisk Fælles Akt.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (VS), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

Til teksten

Teksten affattes således:

»Folketinget meddeler sit samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne ratificerer Europæisk Fælles Akt, som for Danmarks vedkommende er undertegnet af udenrigsministeren i Haag den 28. februar 1986. Folketingets samtykke er betinget af, at der ikke gennemføres ændringer i EF-Ministerrådets forretningsorden, og af, at der skabes sikre garantier for Luxembourgforligets vetoret.«

Bemærkninger

Vælgerne godkendte ved folkeafstemningen den 27. februar 1986 EF-pakken (Europæisk Fælles Akt). Efter forslagsstillernes opfattelse bør denne afgørelse respekteres, hvor meget forslagsstillerne end selv er imod EF-pakken.

Derimod er det klart, at folkeafstemningsresultatet ikke giver noget som helst grundlag for at gå videre med unionsplanerne end EF-pakken. Tværtimod kan det temmelig snævre flertal, som end ikke udgør et flertal iblandt den samlede vælgerbefolkning (kun 42 pct. af samtlige vælgere), kun fortolkes som en tilkendegivelse af, at der ikke er støtte til en videregående unionsudvikling i den danske befolkning.

Derfor bør Danmark ikke tilslutte sig mere end lige nøjagtig EF-pakken. Det betyder også, at de vigtigste forudsætninger, som pakken hviler på, må respekteres og sikres.

For det første var det, før folkeafstemningen blev udskrevet, fra regeringens side meddelt folketingets markedsudvalg, at Luxem-